

5 Φεβρουαρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ALPHA FORCE SHIPPING COMPANY,

Ενάγοντες,

ν.

ΠΛΟΙΟΥ “RF POTOMAC” ΠΡΩΗΝ “MERCANTIL PARATI”,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου 203/92)

5 Αίτηση για παρέμβαση στην διαδικασία από πρόσωπα που είχαν κινήσει αγωγή *in rem* εναντίον του ίδιου πλοίου — Κρίθηκε ότι έχουν το απαιτούμενο συμφέρον επί του πράγματος για να δικαιούνται να προστεθούν σαν διάδικοι στην διαδικασία — Κανόνας 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου και Δ. 75, θ.17 των Αγγλικών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

10 Οι αιτητές ζήτησαν την άδεια του Δικαστηρίου για να παρέμβουν στην διαδικασία της αγωγής, με το να προστεθούν σαν διάδικοι (εναγόμενοι) σ’ αυτή. Οι αιτητές, που ήταν ναυτικοί που είχαν εργοδοτηθεί στο εναγόμενο πλοίο, είχαν κινήσει εναντίον του πλοίου άλλη αγωγή για οφειλόμενους μισθούς. Η παρούσα αγωγή αφορούσε απαίτηση για παροχή υπηρεσιών διάσωσης (*salvage*). Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι η έκβαση της παρούσας αγωγής θα επηρέαζε σημαντικά τα 15 συμφέροντα τους, διότι η επιδίκαση ποσού για υπηρεσίες διάσωσης θα είχε προτεραιότητα στην απαίτησή τους για μισθούς, και γι’ αυτό έπρεπε να τους δοθεί άδεια να παρέμβουν και να υπερασπίσουν την παρούσα αγωγή. Οι καθ’ων η αίτηση ισχυρίστηκαν ότι η αίτηση έπρεπε να απορριφθεί, διότι οι αιτητές δεν είχαν δώσει ικανοποιητική 20 μαρτυρία ότι η αξία του πλοίου δεν ήταν τέτοια ώστε να μπορούν να ικανοποιηθούν και οι δύο απαιτήσεις και διότι, εν πάση περιπτώσει, οι αιτητές δεν είχαν το απαιτούμενο συμφέρον για να τους δοθεί η άδεια να παρέμβουν στην αγωγή.

Αποφασίσθηκε ότι:

25 Σύμφωνα με την Δ.75, θ.17 των Αγγλικών Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, που εφαρμόζοταν στην περίπτωση δυνάμει του κανόνα 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου, πρόσωπο που έχει συμφέρον σε περιου-

σία που είναι αντικείμενο αγωγής in rem και η οποία ευρίσκεται υπό σύλληψη ή ποσό χρημάτων από την πώληση της περιουσίας αυτής ευρίσκεται στα χέρια του Δικαστηρίου, νομιμοποιείται να ζητήσει την άδεια του Δικαστηρίου να παρέμβει στην αγωγή. Στην παρούσα περίπτωση οι αιτητές ενέπιπταν στην πιο πάνω κατηγορία προσώπων, διότι είχαν κινήσει αγωγή in rem εναντίον του ίδιου πλοίου. Ο ισχυρισμός για μη προσαγωγή μαρτυρίας για την αξία του πλοίου ήταν λανθασμένος, και γι' αυτό η αίτηση έπρεπε να γίνει αποδεκτή.

Η αίτηση έγινε αποδεκτή με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

S.O.G.E.K. Ltd v. Ship "Blue Sea" (1975) 12 J.S.C. 1879

The two Ellens [1871] LR 3 A & E 345

The Chioggia [1898] P.1.

Αίτηση.

Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία οι αιτητές ζητούν την άδεια του Δικαστηρίου να παρέμβουν (to intervene) στη διαδικασία της αγωγής ως ενδιαφερόμενα μέρη.

Δ. Δημητριάδης, για τους αιτητές.

Α. Λεμονάρης, για τους καθ' ων η αίτηση.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την αίτησή τους αυτή που έγινε ex parte με βάση τους Κανόνες 203 έως 212 της περί Κύπρου Διαταγής Ναυτικής Δικαιοδοσίας 1893 και που το Δικαστήριο διάταξε όπως επιδοθεί, οι αιτητές ζητούν την άδεια του Δικαστηρίου να παρέμβουν (to intervene) στη διαδικασία της αγωγής ως ενδιαφερόμενα μέρη.

Ο ουσιαστικός Κανόνας πάνω στον οποίο βασίζεται η αίτηση είναι ο Κανόνας 237 που προνοεί ότι σε όλες τις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τους Κανόνες αυτούς ακολουθείται η πρακτική του Ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας όπου αυτή μπορεί να εφαρμοστεί. Ας σημειωθεί ότι οι αιτητές δεν βασίζονται στους Κανόνες 29, 30 και 31 που καθορίζουν τους διαδικούς και έτσι το Δικαστήριο θα πρέπει να ανατρέξει στις αγγλικές πρόνοιες για "παρέμβαση" και συγκεκριμένα στη Δ.75 θ.17 των Κανόνων του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας που αφορούν τη διαδικασία Ναυτοδικείου. Ο θ.17 προνοεί τα ακόλουθα:

5 "Where property against which an action in rem is brought is under arrest or money representing the proceeds of sale of that property is in court, a person who has an interest in that property or money but who is not a defendant to the action may, with the leave of the Court, intervene in the action."

Στην υπόθεση *S.O.G.E.K. LTD v. Ship "Blue Sea"* (1975) 12 J.S.C. 1879, ο κ. Α. Λοΐζου, Δ. (όπως ήταν τότε), αναφέρει τα ακόλουθα για τον Κανόνα 237 σε σχέση με το δικαίωμα για "παρέμβαση":

10 "... the wording of this Rule appears to be wide enough to include the practice relating to interveners.

.....
15 If it will help things more, it may be mentioned that in the Revised English Rules, the provision regarding interveners in admiralty actions, is still preserved and the old Order 12, rule 24, is reproduced, with amendments, in Order 75, rule 17. The object of this rule, as given in a note to it, in the Supreme Court Practice, 1973, is, "to enable a person who has a substantial interest in the res to intervene, if this interest may be injuriously affected by the action against the res, and to protect his interests. The rights of an intervenor are limited to the protection of his interest in the res, and he has no locus standi to raise issues which are not material to this purpose".

25 Οι αιτητές στην παρούσα διαδικασία είναι οι ναυτικοί, μηχανικοί και ηλεκτρολόγοι του εναγόμενου πλοίου και η απαίτηση τους είναι για μισθούς και έξοδα επαναπατρισμού τους για τα οποία έχουν ήδη εγείρει την αγωγή 200/92 εναντίον του ίδιου πλοίου.

30 Ο συνήγορος των αιτητών υποστήριξε ότι απόφαση του Δικαστηρίου στην παρούσα αγωγή υπέρ των εναγόντων για την απαίτηση τους που είναι για υπηρεσίες διάσωσης (salvage) που παρασχέθηκαν στο εναγόμενο πλοίο, θα επηρεάσει σοβαρότατα τα δικαιώματα των αιτητών, γιατί η ικανοποίησή της θα προηγείται της απαίτησης των αιτητών. Ως εκ τούτου, υπέβαλε ότι θα πρέπει να τους δοθεί η άδεια να επέμβουν στη διαδικασία και να υπερασπίσουν αυτή την αγωγή. Ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση - εναγόντων στην παρούσα αγωγή αντίθετα υποστήριξε ότι αυτή δεν είναι περίπτωση στην οποία μπορεί να δοθεί άδεια για "παρέμβαση" γιατί οι αιτητές δεν έχουν συμφέρον επί του πλοίου όπως απαιτεί η Δ.75 θ.17 που προνοεί ότι το συμφέρον πρέπει να είναι στην παρουσία που τελεί υπό σύλληψη ("an interest in that property". Επιπρόσθετα, ισχυρίστηκε ότι οι αιτητές δεν έχουν θέσει μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου που να δείχνει ότι έστω και αν προηγη-

θεί η απαίτηση των εναγόντων - καθ' ων η αίτηση, το προϊόν της πώλησης του πλοίου δεν θα είναι αρκετό για να ικανοποιήσει και την απαίτηση των αιτητών.

Αναφορικά με το δεύτερο ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση, έχω να παρατηρήσω ότι αυτός δεν ευσταθεί γιατί τέτοια μαρτυρία υπάρχει και περιέχεται στην παράγραφο 14 της ένορκης δήλωσης των αιτητών. Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, η μόνη ερμηνεία που μπορεί να δοθεί στον πιο πάνω θεσμό είναι ότι πράγματι το συμφέρον των αιτητών πρέπει να είναι στην υπό σύλληψη περιουσία και να αφορά την ιδιοκτησία και/ή κατοχή ή δικαίωμα κατοχής της περιουσίας αυτής και τούτο προκύπτει και από τα παραδείγματα που φαίνονται στις περιπτώσεις που στην Αγγλία έχει δοθεί το δικαίωμα επέμβασης.

Όμως στην παρούσα περίπτωση βρίσκω ότι η προϋπόθεση αυτή ικανοποιείται γιατί με την αγωγή τους in rem 200/92 εναντίον του εναγόμενου πλοίου, οι αιτητές έχουν πράγματι το συμφέρον που απαιτείται στο υπό σύλληψη πλοίο. Αυτή η θέση υποστηρίζεται από τις αποφάσεις *The Two Ellens* [1871] LR 3 A & E 345 και *The Chioggia* [1898] P 1, αποφάσεις που αναφέρονται στο Halsbury's Laws of England, 4η Έκδοση, Τόμος 1(1), όπου στην παράγραφο 384 διαβάζουμε:

"Examples of persons having an interest are ..... and generally persons who are plaintiffs in other actions in rem against the same property."

Κάτω από το φως των πιο πάνω, εκδίδω διάταγμα για τη συνένωση των αιτητών - εναγόντων στην αγωγή 200/92 ως εναγομένων στην παρούσα αγωγή. Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ των αιτητών.

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα. Εκδίδεται διάταγμα για συνένωση των αιτητών.